

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 643/2026
10.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Делића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 5/26 од 28.01.2026. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 93/2026 од 27.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Делића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 5/26 од 28.01.2026. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 93/2026 од 27.03.2026. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 5/26 од 28.01.2026. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета и протеривање странца из земље са територије Републике Србије и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 93/2026 од 27.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Нишу К 5/26 од 28.01.2026. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Делић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреду одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или укине само другостепену одлуку и врати је на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП наводећи да суд није определио конкретну корист коју је окривљени прибавио извршењем дела, нити која је та корист и у чему се састоји и које је вредности. Како је у конкретном случају конкретизација користи у изреци изостала, јер није наведено која је и каква корист и од ког лица је окривљеном требало да буде плаћена, то самим тим недостаје битан елемент дела. Поред наведеног, бранилац истиче да како није описана и конкретизована корист то је самим тим примењен закона који се није могао применити. Такође, по налажењу браниоца ради се о прекршају из члана 121. став 3. Закона о страницама, јер нема намере прибављања користи као квалификованог облика умишљаја.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 350. став 2. Кривичног законика („Сл.гласник РС“, бр.94/16) прописано је да кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи врши онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољени прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију, а ставом 3. КЗ је прописан тежи облик који постоји ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја, или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољени прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА оглашен је кривим што је дана 04.08.2024. године,...у стању урачунљивости, у намери да себи прибави корист, започео извршење кривичног дела, али га није довршио, на тај начин што је покушао да омогући недозвољеним транзитом кроз територију Републике Србије у неку од земаља чланица Европске уније кријумчарење већег броја лица држављана Марока, на тај начин што је у возило ...преузео и превозио шест држављана Марока и то....који су на територију Србије ушли на недозвољен начин, без важећих личних исправа и ван граничног прелаза, али је на наплатној рампи ... заустављен од стране полицијских

службеника Полицијске управе у Нишу, због чега је дело остало у покушају, свестан свог дела чије извршење је хтео и свестан забрањености дела.

Из овако описаних радњи извршења окривљеног АА изреком правноснажне пресуде су назначене све чињенице и околности, па и намера да се прибави корист које представљају законска обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама, како објективне околности које се односе на саме радње извршења окривљеног, тако и субјективне околности које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног. На наведени начин окривљени је, применом закона који се може применити правноснажно оглашен кривим и осуђен за извршено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. КЗ, па су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног да су правноснажне пресуде донете повредом кривичног законика из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП. Наведене повреде постоје ако је пресудом оптужба прекорачена односно ако је пресудом повређена одредба члана 453. ЗКП која прописује да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, а под пресудом се подразумева изреком пресуде, а не како то бранилац наводи да је образложењем правноснажне пресуде прекорачена оптужба односно повређена одредба члана 453. ЗКП, па је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Делића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић